

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap:

A kézdivásárhelyi városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos

Dobay János.

A lap szellemi részét illető közlemények, úgy a hirdetések és előfizetési pénzek a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.

Kiadó hivatal: Kézdi-Vásárhelyt a Turóczi László könyvkereskedésében hová hirdetések és előfizetési pénzek szintén küldhetők.

Kézdi-Vásárhely város népéhez.

Kyhely, 1895. márcz. 5.

Megtörtént, bevégezett dolog, hogy a függetlenségi és 48-as párt ketté szakadt. — A liberális elemek Just Gyula vezetése alatt kiváltak s a magyar nemzet őszinte rokonszenve kíséri utjukban és ezzel a rokonszenvvel adózik minden politikai párt, mert csak ez a töredék volt, mely mindig tisztán, szeplőtlenül megőrizte a függetlenségi eszméket s más pártokkal szemben is loyálisellenfélnek mutatta magát. A bennmaradt töredék, Ugron-Bartha-Polónyi vezetése alatt magában egyesíti a párt rakoncátlan elemeit, az egyházpolitikai törvények ellenségeit, az ultramontán érzésű s mégis független honfiakat, kik nem elvekért, hanem személyek ellen folytatnak ádáz harcot. Ez a főtisztelendő függetlenségi párt van hivatva a legújabb kor szörnyszülöttének, a néppártnak, ha nem is épen nyíltan, de közvetve segélyes csapatokat vinni a közelgő választások alkalmával, mert bármily erősen tagadják is a fő-

tisztelendő 48-asok a néppárttal való közösséget, minden jel oda mutat, hogy a mi ma még nincs meg, meglészen ezután, mert ma-napság minden görbe út a néppártba vezet. Röviden összefoglalva a dolgokat, ama nagy valóperben, melyet a függetlenségi és 48-as párt a napokban lejárattott, a liberális Just-töredék tarthat igényt a nemzet tiszteletére, míg a klerikális Ugronisták eljátszották azt a kevés népszerűségét is, mivel eddig birtak.

És mit tettek a mi székelly függetlenségi képviselőink? Mit tettek a kézdi kerület és Kézdivásárhely város képviselői: Szaesvay Sándor és Molnár Józsiás? Hát benn maradtak az Ugron pártban.

Mi értjük az előbbi, mert hát Szaesvay ur a megyei r. kath. klerus segítségével akar a jövő választáson boldogulni, de mit keres Molnár Józsiás ur azon párton, melynek vezére ismert ultramontánok s mely utban van az elavult 48-as elveket eldobni s egész modern parfüm és tömjén illatu eszméket írni zászlójára. Mi tudjuk azt, hogy

a már egyszer megválasztott képviselőre nézve nem irányadó a választópolgárok véleménye, de azt is tudjuk, hogy a szabad és független kézdivásárhelyiek képviselőjének egy pillanatig sem lett volna szabad egy olyan párt kötelében megmaradni, melyről ország-világ tudja, hogy a néppárt felé hajlik. Molnár Józsiás ur évek során erős kormányparti ember volt, aztán, hogy s hogy nem, egy rossz 24 óra átváltoztatta függetlenségüvé, mely metamorfozis egy mandatumot hozott neki és most már tovább megy, készül a néppártba. — Hát nekünk, kik a szabadelvű eszméknek hódolunk, kevés közünk van ezen gyakori elveseréhez, de ahoz, mint kézdivásárhelyi polgároknak, igen is van közünk, hogy e liberális város képviselője ne paktáljon olyan párttal, melyet az egész művelt magyar közvélemény elítél. Azért szólnunk hozzátok, Kézdivásárhely várospolgárai, minden párt különbség nélkül. Hát helyesnek, megengedhetőnek tartjátok, hogy a mi képviselőnk egy olyan pártban maradjon kötelékében,

melyet az ország legnagyobb, legintelligensebb része eldobott magától, melynek vezére „elavult“-aknak nevezi a 48-as elveket, de mély meggyőződéssel szolgálja az ultrakatholikus érdekeket. Hát helyesnek tartjátok azt, hogy mikor képviselőnk választott volt — elvei megtartása mellett a liberális és ultramontán töredék között — ő mégis azon táborban maradt, mely minden egyéb inkább, csak független nem.

Ha mindezeket nem helyeslitek, emeljétek fel tiltakozó szavakat!

Lebegjen szemetek előtt a mult dicsősége, e város régi jó hírneve!

Mondjátok ki, — hogy képviselőnk olyan párt tagja nem lehet, melyet bár távolról is azon gyanu terhel, hogy feudalklerikális érdekeket szolgál.

O.

Politikai hírek.

— Kossuth Ferencz márcz. 1-én hazaérkezett Nápolyból s beköltözött József-köruti 23. sz. házban levő lakására, már jelentkeztek a

TÁRCZA.

Herkules a válaszuton.

Irta: Hevesi Jenő.
(Végo.)

— Ennél a szivárnál semmiesetre sem lesz komiszabb.
— Ajándékesikónak nem nézik a fogát. Különböztet irhat vezérezikket is, ha akar, a rossz szivarokról.
— Hogy is ne! Talán azt is a karácsonyi számra?
— Miért ne? A czikk alá odaírja a nevét. Bizton hiszem, hogy az ön kedvéért a miniszter rögtön jobb Wekerlét hoz a forgalomba.
— A hívóké a menyek országa. Én nem hiszem.
— No, de írjon. Valami tragikus módon fejezze be a tárczát.
— Golyót röpítek a Herkules agyába?
— Nem. Az nagyon közönséges halál.
— Vizbe ugrassam?
— Az sem helyes megoldás. Egy bibliai hőst másképp kell kivégezni.
— Mérget itassak meg vele?

— Ne tegye. Az orvosok mindjárt gondoskodnak az ellenszerről.
— Hát akkor mi az isten esudáját csináljak vele?
— A szerkesztőm néhány pillanatig gondolkodott. Aztán hirtelen elém állott.
— Megvan. Itasson meg vele két liter valódi spirituszt és gyujtsa meg.
— Herkulest?
— Ejh, dehogy. A spirituszt!
— De hűsz akkor összeégetem a torkát!
— Nem tesz semmit.
— Herkules jajgatni fog fájdalomában.
— Hadd jajgasson. Mit törődik ön az ő orditozáival?
— Vezesse ki a pusztára. Ott nem fogja senki hallani jajveszékését.
— Jól van. Legyen szerkesztő ur akarata szerint.
— Irtam gyorsan tovább és dühösen szidtam magamban a szelelni nem akaró szivaromat.
— Egyszerre elém áll a szerkesztő?
— Hol van most Herkules?
— Kint a mezőn.
— Mit csinál?

— Bujdosik üldözői elől.
— Megtalálják az éhenkórászok?
— Azt még nem tudom.
— Ne engedje. Bujtassa el egy sűrű bokorba.
— Elbujtattam.
— Nem látja őt senki?
— Senki.
— Jól van vegye elő a spirituszt.
— Majd később.
— Miért e halogatás?
— Hadd tépelődjék előbb a legyőzött hős az öngyilkosság eszméje felett.
— No csak röviden.
— Megvan. Már nem tépelődik. Határozott már sorsa felett.
— Derék Herkules... Issza már a spirituszt?
— Igen. Fanyar pofával.
— Nem tesz semmit. A fő az, hogy megigya az egészet.
— Megitta.
— Jól esik neki?
— Nem mondhatnám. Szörnyen forgatja szemeit tőle.
— Csak hadd forgassa. Most pedig gyorsan elő a gyufával.
— Igen ám, ha volna nála.

— Muszáj lenni. Tegyen a kontósébe néhány szálat... Benne van már?
— Igen.
— No most gyujtsa meg.
— Nem lehet. Nagyon fuj a szél.
— Egy írónak minden lehetséges. Állítsa meg.
— Megállítottam.
— Elült a szél?
— Tökéletesen.
— Szélesed van?
— Igen. Gyönyörű idő van. A pacsipta vigan énekel a bokrok közt.
— Helyes. Most a legjobb alkalom. Gyujtsa meg hamar a gyufát és nyelje le.
— En!
— Dehogy! Herkules.
— De hiszen az már lenyelte!
— Nagyon jó. Ég-e már a gyomrában?
— Még nem.
— Kár. Miért késik?
— Nem volt valódi a spiritusz.
— Átkozott szeszmonopolium! De talán mégis meg fog benne gyuladni.
— Meg.

kettőszakadt szélsőbálnak úgy az egyik, mint a másik csoportjához tartozó képviselők, természetesen nem kisebb szándékkal, minthogy a Kossuth-nevet ki-ki a maga pártjának nyerve meg. Kossuth rendkívül tartózkodó módon nyilatkozott, csak épp a sajnálkozása volt élénk a párt kettőszakadása miatt. Kijelentette, hogy a történeteket alaposan meg akarja ősmerni s ezért egyelőre nem esatlakozik egyik párthoz sem, annál kevésbé, mert hiszen még nem is aktív politikus.

Híre jár, hogy Justhék egy mandátumot immár felajánlottak Kossuthnak.

Országgyűlés.

Budapest márc. 4. A képviselőház mai ülésén az appropriációhoz szolt Vargies, a javaslat mellett. Utána Molnár Józsiás szólalt fel, beszédét ismeretes pénzügyi fejtegetéseivel fűszerezve.

Erre Csáky Albin gróf tartott a ház általános feszült figyelmé között beszédet, melyben meggyőzően érvelt a fuziónak minden politikai reputáció sérelme nélkül való létrejöhetése mellett. Az egyházpolitika kérdésében fozosztja a népet értőkre és nem értőkre.

Az előbbieket feltétlenül helyeslik a eformo-át; az utóbbiak félrevezető-seért mások felelősek. A beszédet mindvégig zajos helyeslés kísérte.

Majd Kovács Albert támadta a miniszterelnököt, kit végeztül országos nagy pandur kaplárnak nevezett.

A képviselőházban még mindig foly az appropriációs vita. Ma felszólt Hefy Ignác, kinek beszédéből egy passzus tetszést aratott. Ezután Szentiványi támadta a miniszterelnököt. Hojtsy a fuzió mellett nyilatkozott. Márkus fejtegette a politikai helyzetet. Szólásra fel van még jegyezve Hoch János, Sima Ferenc és Herman Ottó.

— No hála istennek! Mit csinál most Herkules?

— A gyomrát fogja és szidja a regalebértől.

— Csak hadd szidja. Annak úgy sem árt meg semmi.

Gyorsan irtam tovább. A szerkesztő pedig dudolgatta magában kedvenc nótáit.

— Nő, el-e még Herkules?

— Vonaglik. Hosszu körmeivel a földet vájja.

— Pompás helyzet. Sokáig fog a haldoklása tartani?

— Őt első Perez és kilenc másodpercig. Már alig tud mozogni.

— Helyes. Minden jóra való öngyilkos gyorsan hal meg. Mit csinál most az amice?

— Most még egyet rug.

— Az utolsót?

— Azt hiszem, igen.

— Akkor béke poraira... Többet ne törődjék vele.

Azzal odafordult a szundikáló Hanziboz:

— Nesze, kölyök, vidd a kéziratot!

Tanító választás.

Bélafulva 1894. márc. 3.

Bélafulva községben kedélyes vigfarsang után, a már régebbi időtől fogva oly sok port felvert tanítói választás lezajlott. Március 2-án d. e 11 órakor tekintetes Gábor Péter főszolgabíró elnök ur által a gyűlés ünnepélyesen megnyitott. A község ház mindkét termében a 3 tagból álló ellenpárt, vagy, a mint nálunk a nép közönségesen nevezni szokta „a pártisták” által feligntott jóra való néptömeg legnagyobb esőndben és halgatásban várta be a következő tanítói választást. Első sorban az iskolaszék megalakulása körül szönyegre, a 3 pártista kivételével, közfelkiáltással megválasztattak: Kovács Elek r. kath. alesperes plébános ur iskolaszéki elnöknek, a megválasztandó tanító, bárki legyen is az, jegyzőnek, Albert Antal községi bíró iskolaszéki gondnoknak és ezzel a megalakítási gyűlés véget ért. Következett a tanító választás. Elnök főszolgabíró ur a jegyzőkönyv felvételé után felolvassa az 5 drb pályázatot a tanképesítési bizonyítványokkal együtt. Minenik jól hangzott, mert mind jeles, jó, elégséges, és kitűnő volt, de utóljára a Veres János, esomortáni tanító pályázata volt a legkitűnőbb és legértékesebb. Elnök felhívja az iskolaszéket, hogy az 5 pályázó közül közfelkiáltással e vagy szavazattal kívánna-e választani? Erre Kovács Elek alesperes, iskolaszéki elnök ur kijelentette, — hogy Veres János, esomortáni tanító Bélafulva hitközségből eltávozásá előtt, 12 év lefolyása alatt Bélafulva községben a legnagyobb erély, buzgalom és szeretettel viselte magaminden ember iránt úgy, hogy sem lelkes, sem a községi lakosságnak nem lehet ellene kifogása, kívánja, hogy Veres János, esomortáni tanító bélafulvi kántor-tanítónak közfelkiáltással választassák meg, mire a 3 tagból álló pártisták kivételével, az iskolaszék meg is éljenzette s a feligntott néptömeg mindkét teremben szólanul hallgatta ezt és a pártisták mélyen lehangolva csak néztek egymás szemében „és taszigálták az óriát ide s tova, de az ajkuk a szólásra fel nem nyílt.” Elnök tek. főszolgabíró ur több rendben felhívta, hogy Veres János kántortanító ellen valakinek kifogása van-e? De a pártisták kifogáshoz nyulni nem tudtak, mert nem is volt, hogy mihez és így kisebbségben maradtak és így lesütött fejjel irták alá a jegyzőkönyvet és a díjlevelet. A választás után nagy mulatás volt mindenjóra való lakos ott volt s „annyit ivott, a mennyi a bőre alá fért”, a ki legjobban fel volt igtatva a pártisták által, az köszönt legnagyobb poharakat, nem úgy tekintette magát, mint ha a fésűfogas asztal mellett lett volna, mert tudom vanannak is baja, ki a fésűfogat rakja. Vége van a választásnak, megbuktak a pártisták, mint tavaszszal a metéjes birkák, behuzódtak egy szobába úgy busulgnak egymásnak, hogy mi következik még rájuk.

Válasz „Figyelő”-nek,

a „Székely Híradó” 18. számában megjelent „Gyógyszerben-bál” című fájdmalmára.

Kedves Katolnay Divadar Ur!

Önök tudósítását az altorjai szorumbólról kétféle intenzió vezette.

1. Politikai gyűlölködés.

2. Sértett hiúsága.

Ezzel talán befejezhetném az ügyet, mely ily esetben további szóra nem érdemes, de hát ön tovább megy és sérti az ott megjelent közönséget is.

Hogy gyűlölködés által volt vezérelve, ezikke megírásánál, kitűnik azon kifejezéseiből, a hol ön a rendezőség élén a „nagyhasu pókkal” foglalkozik, s a bál sikerét a szolgabírói hivatal beavatkozásának tulajdonítja.

Ez önnek részben a veres posztója.

Hát uram, öntől minden bornirtsága mellett is annyit méltán elvárhatna az ott megjelent, s ezeken kívül filléreivel a bál anyagi sikeréhez hozzá járult közönség, hogy több tisztelettel emlékezzék meg róla.

Ön vagy nem tudja, mit ír dühében, s ez legvalószínűbb, vagy ha igen, akkor készakarva sért.

Hát olyan volt az a publikum kit a szolgabírói hatalom terelt a könyörület oltárára áldozni? Vagy pedig a „nagyhasu pók” népszerűsége oly nagy, hogy nem is az ügy, hanem e miatt jött ott össze oly szép és intelligens közönség. Hát ez utóbbit aligha kiolvashatni az ön tudósításából.

Látja, uram, önnek politikai vagy mondjuk — személyes vak dühe oly nagy, hogy e miatt össze-vissza szabad mindenkit, még önmagát is, csak azt nem, a kire célzott.

Ön, kedves Divadar, elfeledte, hogy annak a bálnak elnöke Cseh Viktor tekintélyes földbirtokos, s a bizottság oszlopos tagjai br. Apor János, Pótsa Gyula szintén tekintélyes földbirtokosok voltak, többek magokkal. Hát, hogy ezek mint lesznek megelégedve az ön báli tárgyilagos kritikájával, azt ön nem tudom.

A sértett hiúság szót önből továbbá, midőn szemére votia rendezőségnek, hogy egyiknek juttatott rendezőszalagot, s másnak nem, megkülönböztetve ez által a rendezőséget két részre osztotta, t. i. sikkes gavallérokra meg — az ön kitételével élve — „parasztoakra.”

Boesánatot kérek, tessék magát itt separálni, tessék singularisba és ne pluralisba beszélni. Ha ön, saját jó szántából az utóbbiak közé sorozza magát, ez az ön dolga, mert ez lehet izlés dolga is — meg igaz is, de hogy többesben beszéljen, s másokat is maga mellé sorozzon a rendezőség közül, az már kitértik.

Hiszen legtöbbje nem is viselt jelvényt — pedig kínálva volt vele. — Végül is önnek se lehet panassza, mert ön is viselt jelvényt, s viselheti ma is — de csak a hátán. A szívébe nyílt önnek a négy szuronyos esendőris. — Hallatlan! alkotmányos országban, esendőris-szurony mellett táncolni az intelligenciának. Ezt csak egy basáskodó szolgabíró teheti. Pfuj! Hát kérem venné elé a józanabb esztét, s gondolná meg azt, hogy falun a esendőris és rend fentartói a esendőrség, ott nincs más rendfentartó — nó meg azt is tessék számításba venni, hogy ily alkalomkor a künnulató idegen és helyi kocsis, meg béresék között hamar előfordul a nézeteltérés, a mi köztök vasvillanyéllal szokott elintéztetni, s a vesztés fél nem a sötét utezának tart futában, hanem a hol mentséget remél. Egy néhány ilyen agyba-főbe hagyott véres alakot bevinni a bál épület helyiségebe — szépen növelte volna a bál díszét — ha nincs, a ki megaka-

dályozzon egy esetleges verekedést. Hát ha egy ilyen hecchez előadja magát, s nincs a esendőrség, akkor lett volna még igazi ne mulass a szegény „nagyhasu póknak.”

A toilett-szoba sem tetszett, mert az a harmadik szoba volt; nem is úgy van tén, mert a kisebb bálterem szomszédszobájában — a hová egész komót el lehetett jutni a nélkül, hogy a szabadba ki kellett volna menni. Arról a bizottság nem tehet, hogy a hely szűk volt — s a rendes toilett szobának való helyet más észre kellett berendezni.

A bálterem díszítése sem nyerte meg magas tetszését. De hát volt-e szükség költséges díszítést tenni rá. Csak nem kívánt tán villanyvilágítást; senkinek eszébe nem jutott ezeket kifogásolni, csak az ön ámbiezióját sértette, persze lehetett volna azt — a mennyire a terem enged — pazarfényvel is berendezni, de hát akkor az lett volna baj, hogy a bizottság pazarul bánt a pénzzel s így eltért a céljától. — Más oldalról is, ez nem volt miért sértse önt, mert nem is sokat időzött a tánczó publikum közt — inkább a kredenzbe oltotta keserűségét, sorum vinummal, s így nem is esodá-lom, ha úgy érezte magát, mint a ki sorummal van beoltva, még pedig nem Behring félel, hanem Pastauer félel.

Mindebből az a tanulság, hogy a ki kritizál, az legyen objektív s ne a személyeskedés vezesse pennáját, mert írni könnyű dolog, de megírni valamit úgy, a hogy illik — ez nem az ön mesterségéhez tartozik úgy veszem észre.

Koppantó.

Bál a „Böjt”-ben.

A dálnoki műkedvelő társaság nem elégedett meg a farsanggal, máskor hosszabb farsangot kíván, hogy jobban kimulathassa magát, mert különben a „böjt” banja meg.

Igy történt, hogy Dálnokban f. hó 2-án tartott meg a tüzőtö-egylet javára rendezett, műkedvelői előadással egybekapcsolott böjt bál, mely a helyi viszonyokhoz képest, kitűnően sikerült is. Talán az előadás iránti érdeklődés mellett, a kitűzött nemes ezél is serkentette a különben is pártoló lelkes közönséget, mivel oly számban jelent meg, hogy a bevétel 78 frt 60 krt tett ki, miben felülfizetés: dr. Szabó Albert urtól 1 frt és Mikes Zsigmondné urasszonytól 40 kr., miért fogadják a műkedvelők hálás köszönetét; nemkülönben a tisztelt pártoló közönség is.

Kiadás volt 42 frt 82 kr. Igy tehát a tüzőtö-egylet javára fordított 35 frt 78 kr., mint tiszta jövedelem.

A műkedvelői tagok is mindent elkövettek, hogy ne csak a „Farsang”, hanem a „Böjt”-ben is meg legyen a jó hangulat és vig kedély. Igy történt, hogy a „házasok”, azaz: a 2-ik franczin négyest egy kisaszszony, — Veres Anna — rendezte, a mi kitűnően sikerült is.

Ugyanis, midőn a jel megadatott, egyszerre csak nő-csoport lepté be a termet és boldog volt, ki idejekorán megtalálta azt, kivel a második, azaz: a „szerelmesek” négyesét szeretne volna táncolni, avagy táncolta is. A kezdetet néma esendőris előzte meg, mit a zene azután félbeszakított és ellebbentek a rózsás ajkáról az

ezüst csengős hangok. A négyest követte a esárdás, mint rendszeren és úgy látszott, mindenki meg volt elégedve tánczolásával, mivel 3-szor „uj-ríz”-tá meg a nők a esárdást, minnek csak a hajnal bíborfényo vetett véget.

Hazafias tisztelettel kérem a tek. szerkesztői hivatalt, ha szíveskednék helyet engedni a „Székelyföld” című lapban.

Dálnok, 1895. március 4-én.

Hazafias tisztelettel

Hadnagy József,
kijő gyák.

Csarnok.

Jámor Están egyházi levelei a szerkesztőhez.

L.

Téns Szerkesztő ur!

Más ember az elején kezd, ha valamit elmondani akar s az farkán végzi, én pedig az farkán kezdem, hogy az elejére eljuthassak. Hát bizony az úgy történt, hogy egy nap nézök ki a koresoma ablakán s látom, hogy az főtisztelendő ur libái mind csupa fark nélkül jönnek ki az kapun. Az tulluk mind ki vótak huzva farkikból s szárnyikból. Aszt hittem, hogy az szemem káprázik s azét az gerokkossal az ablak üvegjét letöröltem met Móriéz zsidónál akár szem, akár boros, a kárablak-évegen átöl nézzen az ember valamit, minden hamisan mutat. Nézem, nézem az libákat, hát rittig meg vagynak tépve. Hát ez mit jelent? — kérdelem elsőszőr magamtól s azután pedögen Móriéztől. — Én nem tudtam megmondani, de Móriéz megtudta. Hát aszongya, hogy azok az szegény libák az néppárt első áldozatjai! — Hogy, hogy, kérdem én. — Hát csak úgy — felelt Móriéz — hogy minnek utána az néppárt az megyében nem-sokára megalakuland s ezen pártnak újsága es leszen, mejet az főtisztelendő urak fognak megírni, az mi papunk, ki csak ludtullu pennával tud írni — az libák tullujából mind pennát aptáltatott magának s napestig egyebet sem csinál, mint írja az áhítatos ezikkeket. Pólika eleget sirt s lármázott a mián, hogy az ő drága állattyaikat, elevenyen megkopasztyák, de az főtisztelendő ur erre csak aszonta, hogy az libákat az jó isten nemesak arra rendelte, hogy husikkal az ember testyit táplálják, hanem azét es hogy tulluikkal az vallásos gondolatokat kifejezzék. — Hát bizony ez szép dolog, de én asztot gondolom, hogy az főtisztelendő ur az lud-szárnyakkal nem fog erőst magosra repülni. — Móriéz zsidó pedig aszongya, hogy az parokhián még es maradt egy liba, mejiket nem tullásztak meg. Ez az egy azét nyert most pardont, hogy majd ősznek évadján, mikoron az pogári házassodás dívatba jön, ennek az tullából fog a főtisztelendő ur ezikkeket írni az pogári erkölestelen-ség ellen.

Ezen néhány soraimból kivilágosodik, hogy én az ludak farkán kezdek, hogy az elejéhez, a néppárthoz juthassak s itt osztán szuszszanhatok es. Adok magamnak 5 minuta szünetet, mint az országos gyülekezetben az nagy szólnoklatok után szokás. — Az mit az néppárttól írni akarok, asztot az jövő levelemben mondom el. Addig tesszen minden emberi léleknek türelemmel lenni, de hogy je-

lenbeli iratom után ne végződgyék, irok egyébről es.

Azszékely főváros policziája minnekutána sok versben töröket fogott, most már fogott görögöt, és ebből, nációiból es nem egy, hanem vaj 5 darabot, es pedig azét fogta meg ökö, mivelhogy ojan kasszába nyultak bele, a hova nem tettek vót semmit. Hát ijen kasszafeltörés én nálam nem adódhatnék elő, es pedögen azét nem, met Kárbahágón egyszer ninesenek görögök s másodszor ninesen kassza. Az halálózásoknak erőst szükiben vagyunk s a mi kevés jövedelmünk vagyon, az alig hogy elég arra, hogy az nagy hideg ellen az ember a testyit némi esekélj italossal felmelegitse. Én különben ammondó vagyok, hogy minnekutána azok a ribanez görög haramiak még az vasból levő kasszákat es fel tudgyák törni, másképen kell azokat megvédeni. Az én nézetem ezen főtörési esetben oda rug ki, hogy logezelirányosabb lenne, ha minden ember felíratná az maga kasszájára, hogy ne tesszen fáradni, met ezen kassa tulajdonosa elszökött Amerikába. Istenes tolvaj legyen, ki ilyen szekrényre a drága szerszámát rontani kívánja!

Kárbahágó, 1895. márc. hó 5-én.

Maradtam a téns szerkesztő urnak

tisztelettel s becsületvel

Jámor Están,
egyházi.

Ujdonságok.

— **Kinevezés.** A vallás- és oktatásügyi miniszter Péter Izsák okleveles tanítót a kis-bacsoni állami elemi iskolához rendes tanítónak nevezte ki.

— **Iskolalátogatók.** A vallás- és oktatásügyi miniszter az orsz. közoktatási tanács kebeléből az 1894—1895. tanévre szóló megbízással György Aladár tanácsagot a sepsi-szentgyörgyi községi óvónőképző intézethez iskolalátogatóul kiküldötte.

— **Uj pénzügyigazgató.** Straczin-ger Emil székelyudvarhelyi pénzügyigazgató helyettes ugyanoda pénzügyigazgatóvá nevezetetik ki.

— **Pályázat.** Lapunk pályázatot hirdot ezen théma megírására: „Mikor voltam legboldogabb.” Minden ember életében volt egy-egy pillanat, midőn igazán boldognak érezte magát s ennek ügyes, élénk tollal való megírása kívántatik. — Egy ezikkely egy tárczára terjedhet, lehet 4—6 nyolezadrész oldal. Pályázhatnak urak es hölgyek. A jobb pályaműveket egymás után közölni fogjuk. Pályamunkákat álnév alatt is elfogadunk. — A beérkezett ezikkeket felett május végén fog szerkesztőségünk átadni s az eredményt június elején közzé tesszük. Pályadíj 5 korona. — Pályázatból lapunk belső munkatársai ki vannak zárva.

— **Szálló hírek.** Telve van nálunk a levegő szenzációs hírekkel s a bőjti napokban van mivel foglalkozni a közvéleménynek. A legérdekesebb mindenek között az a levél, melyet állítólag gr. Zichy Nándor, a néppárt hírhedt vezére, intézett a függetlenségi párt egyik vezéremberéhez. Ezen levél foglalatja az, hogy a néppárt hajlandó itt Kézdivásárhelyt egy közlönyt alakítani s ha szükség, küld egy szerkesztőt is hozzá. Hogy portomentesen, vagy utánvét mellett ér-

kezik ezen redaktor, arról ez időszerint nem lehet tudni, hanem, hogy miképen megy el, azt akár előre meg lehetne jósolni. A nemes gróf leveleében 600 előfizetőt is biztosít a lapnak a három székely megyéből s az esetleges deficitet — mitől isten őriz — fedezi. Természetesen itt Kézdivásárhelyt leendő ilyen formán a néppárti akezió központja s az ecclesia militáns főhadiszállása. — Hogy mivel érdemelte meg nemes Kézdivásárhely városa ome nagy kitüntetés, tudni nem lehet s szerfelett hizelegne nekünk, ha ebben lapunk is némiszerpet játszott volna, ha pedig ezen szerénytelen feltevésünk téves, ennek is csak örvendeni tudnánk, mert a földlog az, hogy néppártunk es uj lapunk lesz. Ilyen alkalmas központot igazán keresve sem találhattak volna a főurak es papok, mert itt egy nyugodt vérmőséklétű felvilágosodott nép lakik s ama szent ujságnak azon magasztos feladat jutand osztályrészül, hogy ezt a népet, mely nem igen sokat ad a r. kath. klérusra, kipreparálja s a szabadoncz elméket helyreaptálja. Mi mélyen meg vagyunk győződve, hogy ez a szent pártnak — ha valami vándal mameluk banda szét nem ugrasztja őket — sikerülni is fog.

Egy másik hír is szállong itt a levegőben. Ez a hír ismét egy „kis levelekérő” szől, a melyet állítólag Ugron Gábor pártvezér intézett az itteni függetlenségi párt egy másik oszlopos tagjához, mely bizalmat kér a megmaradt Ugron-Bartha-Polónyi töredék részére. A megrendelt bizalmi nyilatkozatot a fenn-tisztelt oszlopos tag egyhangulag megszavazta s el is küldötte. Hogy kinek nevében történt meg a távirati áldás s hogy a függetlenségi párt tudott-e róla — arról ismét mi nem tudhatunk, mivel hogy az ilyen bizalmas jellegű politikai kérdéseket mi rendszeren csak a 20-dik kézből szoktuk megtudni s épen azért hitelességükről jót nem állhatunk.

— **Időjárásunk.** A tavasz első hónapja, a rügyfakasztó március megérkezett, hozván nekünk derült, meleg napokat. A meleg napsugár felszakgatja ama jégburkolatot, mit a késő tél a földre rakott s megindult az olvadás. Néhány nap múlva ismét látni fogjuk az anyaföldet, s napok múlva már megjelennek a tavasz első hírnökei, az első tavaszi virágok. És most már határozottan merjük mondani, hogy az ideit telet nálunk a farkas csakugyan megette.

— **Öngyilkosság.** Földváron mult kedden egy kézdívásárhelyi illetőségű Győrbíró Lajos nevű pénzügyőri fővigyázó agyonlötöte magát.

— **Több oldalról nyert felhívás** folytán lapunk szerkesztősége elhatározta, hogy a jövő évnegyed elejétől kezdve hetenkint egy-egy tanügyi es gazdasági mellékletet is fog kiadni, oly formán, hogy az egyik esütörtöki, a másik meg vasárnapi számunkkal jelennék meg. Mindkét melléklet felelős szerkesztője Erdélyi Károly polg. isk. igazgató ur, ismert kitűnő gazdasági író lenne. — Ezen vállalat azonban csak úgy létesülhet, ha a gazdaközönség es tanító urak támogatására számíthatunk. E kérdést tehát nyilvános megbeszélés tárgyává tesszük s ide vonatkozó terveknek szívesen tért engedünk.

— **Uj könyv.** Székelyné Ince

Sarolta asszony eddig megjelent irodalmi dolgozatait saját alá rendezi s az uj könyvet br. Bánffy miniszterelnök urnak ajánlotta, ki ezt a szerzőhöz intézett levelében elis fogadta. A gavallér miniszter elnökezzuttal sem tagadta meg magát, de mily nagy leend az öröme, ha majd a könyvet is olvasni fogja! Mi szintén gratulálunk a szerzőnek e kitüntetésért!

— **Az országos kiállítás igazgatósága** figyelmezteti azokat, kik sajt- és turóneműeket akarnak kiállítani, hogy ezen ezikkeket nem a rendes kiállítási ivenek bejelentendők, hanem ezekre később külön ivenek fognak kiadni.

— **Székelyek érdekében.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter, következő leiratot intézte megyénk főispánjához: Méltóságos főispán ur! Az 1891. évi április hó 18-án 9616 sz. a. kiadott leirat kapcsán értesitem Méltóságodat, hogy a m. kir. államvasutak gépgyára es a diósgyőri m. kir. vas- es acélgégyárak felügyelő bizottságának f. évi február hó 15-én 3855 sz. a. hozzám felterjesztett jelentése szerint, f. é. január hó 15-ike óta a budapesti gépgyárba székelyvidéki munkás nem vétetett fel es hogy ezen gyárban a jövő hónapban több ügyes vasesztergályos es vasgyalusra lesz szükség. A diósgyőri gyárban azóta három székely vidéki munkás es pedig egy lakatos es két kovács vétetett fel. Felhivom egyben Méltóságodat, hogy ennek közzététele iránt megfelelően intézkedjék s a jelentkezők alkalmazása ügyében közvetlenül lépjen érintkezésbe nevezett gyárak felügyelő bizottságával. Fogadják Méltóságod kíváló tiszteletem őszirte nyilvánítását, Budapest, 1895. febr. 23-án. A miniszter megbízásából, Tichitl Frigyes s. k., miniszt. oszt. tanácsos.

RÖVID HIREK.

— Szicília fellázítója.

Tuscacuto Alessandro herceg sziciliiai nagybirtokos es többszörös milliomost letartóztatták. — Gyilkosság. Pontederában vigan mulattak hushagyó kedden az utczai állarczosok, midőn egy Pierotnak öltözött ágens, Fantuzzi berohant a Garibaldi vendéglőbe s ott a két gazdag Carli testvéren számos törzsűrást ejtett. — Boulanger milliói. Most már bizonyos, hogy honnan kerültek a boulangizmus agitációra fordított milliók. Royalista pénz volt az egész: a párisi gróf adott 4 milliót, Uzés hercegnő adott hármat. — Hirsch bárót meglop-ták. Hirsch Móriéz bárónak, az ismert milliomosnak Toulonban, valaki ellopta zsebéből pénztárcáját, melyben tízennégyezer frank volt. — Egy nagybirtokos szerencsétlensége. — Magyary István nagybirtokos, reggel Budapesten felszállt nejével együtt a budapesti-kassai vonatra. A vonat, melyen ültek, csak két percczel ért be előbb a kassai-budapesti gyorsvonatnál. Midőn kiszállt Magyary es a sineken keresztül akart menni, a Kassa felől berobogó gyorsvonat elütötte s egyik lábát elszakította.

Hirdetések.

Sz. 3273—1895.

Hirdetmény.

Háromszékvármegye tekintetes közigazgatási bizottsága 1895. évi február hó 5-én 202 szám alatt hozott határozatával a törvényhatósági közutakra az 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. években szállítandó fedanyagnak versenytárgyalás útján leendő biztosítását rendelte el.

Az egyes utvonalakra folyó 1895. évre szállítandó:

1. Aldoboly-bükszádi törvényhatósági közutra 985 kavieshalom 4325 frt 50 kr.

2. S.-Szt.-György, Hidvég, Baróth, és a kiágazó utakra 1445 kavieshalom 6043 frt 50.

3. S.-Szt.-György-Réty-Kovácsna-K.-Vásárhely közutra 1205 kavieshalom 5915 frt 50 kr.

4. K.-Vásárhely-Szentlélek-Kászóni közutra 485 kavieshalom 1584 forint.

5. S.-Szentgyörgy-Uzoni közutra 210 kavieshalom 735 frt.

6. Kilyén-Kökös közutra 160 kavieshalom 560 frt.

7. Dálnokhegy-Szentkatolnai közutra 300 kavieshalom 1528 frt.

8. Czofalva-Borosnyó-Bodza közutra 470 kavieshalom 1912 frt.

9. Nyén-Bodza-Krásznai közutra 950 kavieshalom 2933 frt.

10. K.-Vásárhely-Torja-Büdös-Bükszádi közutra 515 kavieshalom 2347 forint 50 kr.

11. Maksa-Várhegy-Czofalva közutra 120 kavieshalom 720 frt.

12. Mikóújfalvi-Nagy-Bacsoni közutra 415 kavieshalom 1385 frt.

Összesen 7160 halom 29989 frt. költség összeggel.

A kavieszállításnak 6 évre való biztosítása ezőljából az 1895. évi márczius hó 9-ik napjának délutáni 3 órájára az alispáni hivatalos helyiségben tartandó zárt ajánlati verseny-

tárgyalás hirdettetik. Megjegyeztetik, hogy különben egyenlő körülmények között előnyben részesül azon ajánlattevő, a ki az összes utvonalakra ajánlkozik; noha egyes utvonalakra való szállításra is tehető ajánlatok a fentebbiek szerint.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy az engedélyezett költség után számítandó és a részletes feltételekben előírt 5 százaléknyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 11 órájáig háromszékvármegye központi pénztárához annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlatokban az árengedés betűvel és számmal tisztán kiírva százalékokban jelölendő meg.

A szóban forgó szállításra vonatkozó felosztási kimutatások és részletes feltételek, valamint a szerződés mintája a vármegyei jegyzői hivatal helyiségében a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

S.-Szt. Györgyön, 1895 február 2.1

Tompa Miklós,
alispán.

Hamisított fekete Selyem. Egessünk egy kis mintát a venni szándékolt selyemből s a hamisítás rögtön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar kiálszik, maga után esékely barna hamut hagyván, addig a hamisított selyem (mely zsíros színű, szalonnás lesz és könnyontörök) lassan tovább ég (minthogy rostszálai a festanyagtól telítetten tovább izzanak) és sőt tét barna hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meggömbül. Ha a valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem. — Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, házhoz szállítva, postabér- és vámmentesen szívesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való, akár egész végekben levő valódi selyem szöveiteiből. Svájcba czimzett levelekre 10 kros. és levelezőlapokra 5 kros. bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

IFJ. JANCsó MÓZES

Kézdí-Vásárhelytt

ajánlja dusan felszerelt

könyvnyomdáját

a nagyérdemű közönség becses figyelmébe.

Jutányos áron készít báli, menyegzői meghívókat, tánczrendeket, körleveleket s minden e szakba vágó munkát a legdiszesebb kiállításban.

Ajánlja tovább nyomtatványraktárát közigazgatási hivatalok, lelkész, ügyvéd, tanító urak és magánosok részére; irodai és levélpapírok, irodai szerek raktárát, honnan szükségleteiket szintén nagyon olcsón beszerezhetik.

Üveg tábla nagy raktárát szintén ajánlja a n. é. közönség figyelmébe a melyet tömeges, vásárlása tolytán gyári áron adhat el.

M. kir. államvasutak.

MENETREND.
PREDEÁL—NAGYVÁRAD.

Keleti vonal.

Érvényes 1894. május 1-től.

Érvényes 1894. május 1-től

Á l l o m á s o k				Vegyes vonat	Személy- vonat	Gyors- vonat	Á l l o m á s o k				Vegyes vonat	Személy- vonat	Gyors- vonat
Brassó (vendéglő)	(érk.) (ind.)	regg. 5.08	esto 7.43	d. u. 2.45	Medgyes	(érk.) (ind.)	regg. 10.55	éjjel 12.45					
Botfalva	"	5.39	8.07		Kis-Kapus (vend., elág. Szab. felé)	(érk.) (ind.)	11.14	1.00					
Földvár	"	5.58	8.23		Tövis (vend., elágazás Arad felé)	(érk.) (ind.)	11.29	1.18					
Magyarós	"	6.17	8.43		Nagy-Enyed	(érk.) (ind.)	d. u. 1.10	2.49	esto 7.59				
Apáca	"	6.35	8.57		Kocsárd (vend., elágazás Maros- Vásárhely felé)	(érk.) (ind.)	1.45	3.42					
Köpecz	"	6.54	9.16		Gyócs (elágazás Torda felé)	(érk.) (ind.)	2.11	4.02					
Agostonfalva	"	7.01	9.22		Kolozsvár (vendéglő)	(érk.) (ind.)	2.56	4.35					
Alsó-Rákös	"	7.18	9.38		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk.) (ind.)	3.06	4.47					
Homoród	"	7.45	10.02		Budapest	(érk.)	3.43	5.15					
Kacsa	"	8.02	10.15				3.53	5.21					
Bene	"	8.23	10.36				5.45	regg. 6.47	10.45				
Erked	"	8.43	10.51				6.14	regg. 7.30	11.01				
Héjasfalva (elág. Udvarhely felé)	"	9.12	11.16				10.44	11.41					
Segesvár (vendéglő)	(érk.) (ind.)	9.35 9.42	11.32 11.39				11.04	d. u. 12.23	2.18				
Expres-vonat ind. 5 óra 14 p. reggel. Aradon át Brassóból ind. 10 óra 26 p. este, Budapestre ék. 1 26 p., a gyorsvonat d. u. 2 óra 19 perczkor.													
Kézdí-Vásárhely—brassói vasut.													
Kézdí-Vásárhely	indul reggel	4.00	délelőtt 10.30	délután 2.45	Brassó	ind. reggel	4.50	reggel 8.50	délután 3.10				
Imecsfalva	"	4.17	10.43	3.02	Szász-Hermány	"	5.09	9.09	3.25				
Páva-Zabola	"	4.34	10.56	3.19	Prázmár	"	5.35	9.33	3.43				
Kovácsna	"	4.45	11.13	3.51	Kökös	"	5.50	9.46	3.54				
Barátos	"	5.18	11.29	4.16	Uzon	"	6.07	10.03	4.05				
Nagy-Borosnyó	"	5.35	11.42	4.35	Kilyén	"	6.23	10.18	4.17				
Eresztvény	"	5.55	11.59	4.56	Sepsi-Szentgyörgy	"	6.49	10.46	4.35				
Sepsi-Szentgyörgy	"	6.35	d. u. 12.29	5.36	Eresztvény	"	7.16	11.14	4.57				
Kilyén	"	6.45	12.37	5.46	Nagy-Borosnyó	"	7.37	11.41	5.14				
Uzon	"	7.00	12.50	6.02	Barátos	"	8.06	12.10	5.35				
Kökös	"	1.14	1.00	6.15	Kovácsna	"	8.33	12.40	5.55				
Prázmár	"	7.41	1.20	6.42	Páva-Zabola	"	8.46	12.50	6.02				
Szász-Hermány	"	8.01	1.36	7.02	Imecsfalva	"	9.01	1.08	6.18				
Brassó	érk.	8.19	1.50	7.20	Kézdí-Vásárhely	érk.	9.19	1.26	esto 6.36				

Kézdí-Vásárhely ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdája.